

2 June 1973

Dear Prof. Goitein,

Nearly two months ago when I visited you in Princeton you asked me to send you the references to the Ottoman Jews who participated in the India trade. I have xeroxed the and part of the relating to the trade and I hope you will find these small items of interest.

I do apologize for the delay in sending this note on to you, but I have been trying to prepare myself for my research trip. Tomorrow I leave for Europe and the Middle East. I will be back in the fall.

Thank you for seeing me in
Princeton.

Yours sincerely,

Benjamin Braude
Benjamin Braude

Se 152 156

Providence N B

25 62 118
23 216
22 220
13/10 220

תחלה ולאחריה שלם הסגנונות אח"כ סתמן בפירושן וכמ"ש בהכנס
נר"י. גם מעטם שדורגות אלו נשתלחו מתחתיו של אבי הנערס
ואלו חזרו ים בזה להקל טובא כמ"ש בהכנס השלם המורה נר"י
וכמו שהרחנתי בחשיב שלי כותב בנדון זה ויחזר ממה שקראתי
לפניהם כתוב שם ושלי:
יוסף בנמנהריר משה מערלני זל"ה:

ל שאלה כתב ששלם ישראל אי ממלרים לאחיו וכח"י צו כגשון
כזה ואל הנבירה מרת המר חמ"ה כתבו זו שלוח
אליה גם היא ודע כי פה דברתי עם ר' יצחק לוי יצ"ו ואמר לי
כי לא יהודי אי מהינדיסטאן ונחלקם בביטוי ושלם לי על דוד
טובי ואמר לי שזה חרעפה שנים שכבר מה חמיה אומן והגיע
אחריו בן אחד זהו דלי שכן הגיד אותו לי ר' יצחק לוי ואמרו
בדלי ואני בלכתי חולך עמי כתב של חמיהם להיות הדבר אמת
טכ"ל מושק מבלע. יורנו רבינו אם אשת ר' דוד טובי הריה
מותרת על פי הכתב הזאת ומאת ר' הבה משכורתו שלימה:
תשובה שמועה זו כמחלוקת היא שגויה שמיני להר"ש ז"ל
מיקל כה טיבא בלוחו הדון שביא בתשובתו כלל ר"א
בעיני דמלוג בן מילול שהחיר הכר ז"ל כמה שהכיר שמו ושם
אביו לבד אע"פ שלא הזכיר שם שירו ולא חישוק דממה מכלוף
בן מילול איכא בעולם. ולרבינו יצ"ו מערלני האחרון מלאנו
בפסקיו כפי האשה שלם שאל חמיו העדים יוסף בן שמעון מה
ולא ידע מאיזה עיר היה אע"פ שלא כותב יוסף בן שמעון בעיר
הזאת חוששין ליוסף בן שמעון אחר בעולם ואין מחירין אשתו של
יוסף בן שמעון זה הידוע לנו טכ"ל ולהכר מהר"ר יוסף קולון
ז"ל מלאנו פוסע על שתי הסעיפים אין ולא ופירא בידיה
שאש"פ שם קפ"ה הוכך להחמיר דהקוק מדברי הרמב"ם ז"ל
לחומרה כזה כפי קצ"ו כתב דהא דתניא בתוס' אין משידן עליו
עד שיבין מנינים שמו ושם שירו היינו דוקא כשליט מחזיר שם
אביו אבל אם אחר יוסף בן שמעון מה אז אין לר"ך להזכיר
שם מקומו דע"י איכא היכרא בשם אביו מבשם מקומו והביא
מדברי הרמב"ם ז"ל מלאו כתוב בשטר מה פלוני כ"פ משידן את
אשתו וכן מי שנחתק וכו' והביא עוד תשובת רבינו יואל שהחיר
בשמו ושם אביו לבד ואותם דברי הרמב"ם שדוקק מהם בתשובת
קפ"ה להחמיר עשה מהם כאלו סמוכות להחיר וטוב על בידו דברי
הרמב"ם ז"ל בספק וכבר נשא ונתן בזה הרב המובהק ר' יוסף
ף לב ז"ל בספר הראשון גם בספרו השלישי והתקשה הרב דברי
הר"ש בתשוב' זו הילך למד מהביא שידא דיתק ר"ג שהרי
היו שם כמה סימן שגא"י יצחק ר"ג אמרו שמו וכנוני ועוד
דכוח בר אחתיה דרב ציבי ועוד והוא חז"ל מקורטובי לאספמיה
דלכ"ל כלי לא חיש"י כדאמרינן בפ"ק מ"ד ליהוש' דילמא ליהרמי
שמה כשמה ופדים כפדים קמ"ל ואין למד הר"ש ז"ל במכלוף
בן מילול דמי בשמו ושם אביו. ואי מהא לא קשיא לי ומהא אני
הילך אפשר לו לרב ז"ל לפרש שהעדים העידו שלוחו יצחק היה
בר אחתיה דרב ציבי שרב ציבי הודיע פה בבבל שהרי משם לבאן
שלוחו עדות זה ולמה לר"ך סימן ולחרי רב ציבי לא חישוק ורבנן
פקישי שמ"יכו כדאמרינן בהחולץ לפנין נשואין ועוד דהיל"ל אי
חישוקין לחרי יצחק ולחרי רב ציבי. ושפיר מייחי הר"ש רח"ה
מהם לא חשו אלא לחרי יצחק דל"כ מלי מייחי אביו רח"ה
למילתיה מהבוא גיטא דאשתהה צנהרעא וכתוב בזה אלא
אגדולניא נהרעא פערית וכו' ושלם ר' יהודה נשיאה חבוק
נהרעא דהם ודלי איכא אלא שמו בלוד ואיכא למיתא לחרי
אגדולניא מנהרעא לכך חבוק נהרעא אבל הכא בר אחתיה
דרב ציבי סימן גדול היה ודכ"י חז"ל מקורטובא אלא ודלי דהם
לא מייחי כשהסיד העד כל אלו הסימנים וכמו שאני שחיד לפרש
בס"ד:

ועוד ראיתי למחרי"ם די ציטון ז"ל שהקשה על שיטת הר"ש
דאין רח"ה מהבוא שידא דהוא חז"ל מקורטובי לאספמיה
שהרי הזכירו שם שירו שילא מקורטובא ונדקו וידעו שלא ילא
השם אלא הוא ומלי קאמר הר"ש וכו' סוגרו שפיר קורטובא
דנכ"ג תניא בתוספתא אבל אמר אי ילא מניר פלי מפשפשים
בלוחה העיר אם לא ילא משם אלא הוא הנשא אשתו טכ"ה.
ולדבריו ז"ל חק"י ליה לאב"י דאמר חוששין מהך ברייתא דקמתי

מפשפסין בלוחה העיר אלא ט"כ אותו יצחק כח"י ללו מקורטובא
הוא שלא היה שירו אלא בבבל כי שם ציטו ב"ת אחתיה דרב ציבי
ולכ"י שלוחו מהם לבבל להחיר את אשתו אלא מידי סוגרו נכ"י
לקורטובא כדאמרינן נטה ללון ונכ"י לא אמרינן מפשפסין בלוחה
העיר. ולזה כתב הר"ש וכו' סוגרו שפיר קורטובא שלא נכנס
אדם לה ואפי' אם היה יצחק ר"ג מקום דירתו בקורטובא לא
החקקו שם לפשפס בלוחה העיר שלא ילא משם יצחק ר"ג אחר
אלא זה שאם היה בדבר בן היו לרובים לכתוב בן השם שפשפו
בכל העיר אלא ודלי בפשפוס לא נחלק צו אדם והם בלא פשפוס
מיידי:

אבל מה שקשה אולי לדברי הר"ש חז"ל הסגרה פלמה שאינה
אלא דברי נביאות באיך נחיר אשה זו מפני שגא"י ואמר
אני ראיתי אחד במקום רחוק שמה או נהרג וקרא שמו יוסף
בן שמעון ומנן לו שהוא צמ"י של זו שהלך לשם ומת ולא נאמר
שהיה יוסף בן שמעון אחר דממה יוסף בן שמעון שדתי בעלמא
דע"כ לא אמרינן בעלמא אלא דלש"י יוסף בן שמעון בעיר אחת
לא חישוק דקלא אית לבו אב"י בעלי שטיח טובא ומי אחר לו
שבעלה של זו היה שם ונהרג ולא יוסף אחר בעלמא. ומו דכ"א
תניא בתוספתא בדרים ובכ"ה חמ"ה ז"ל וכן כתבה הרמב"ם ז"ל
אין משידן עד שמכירין שמו ושם שירו. ועוד מה שהר"ש ז"ל
העלה בסוף תשובתו בשנים ואמר דאשתא דא לבולי בעלמא שריא
כלומר בין לרבא בין לאב"י דע"כ לא פלגי אלא דשכתי שירות
ולא כוחקו אבל הכא נמלאו במקום יחוד דרך ירלחו במסחרים
ובאשר חללים שם הוא הילכך לא שכיח בהם שירותא ולא כוחקו
וכי תימא דמה לי אם אין שירות מלויים שם ומי הולכו למכלוף
בן מילול בעלה של זו שם ומי לא אחרמי שהיה מכלוף אחר שאינו
בעלה של זו דרך בלחא דשכתי שירותא לא שיק אלא כבולד השפק
במקום האים הזה שלפנינו אלא שאלו חוששין לאחר דאשתא בעלמא
כנון הכוא גיטא דאשתהה צי דע"כ דרב כונא שהיה כאלו בעיר
יוסף בן שמעון אי שאבד גיטו ואילו אשתהה בלחרא דלא שכיח
שירותא לא היינו חושש"י ליוסף בר שמעון אחר יבשכתי שירותא
פלגי אי ח"י דכ"י יוסף בר שמעון שהוא בעיר אב"י הכא שמכלוף
זה בעל האשה לא היה בלוחו מקום מתהלל מי מפיה על הכרוב
הזה שהוא בעל האשה והלך לשם ולא אדם אחר. ועוד ממה שכתב
עלה והביא דיתק ר"ג גלוחה וכו' סוגרו שפיר קורטובא וכו'
דודאי יצחק בר אחתיה דרב ציבי לא הוקנע דירתו שם מ"מ הרי
הם יודעים שמשם ילא הילכך נרבא לא חישוקין ציתק אחר דאחי
מעלמא ויצחק זה חז"ל בעלמא אלא ח"י חולין שיתק זה שהיה
בקורטובא וילא הכא שהעידו עליו שמה וכו"י דומיא דשוכר
דשוכמי דאמרינן כאלו נמלאי וכלן היו כמו שפירש צו הרמב"ן
והרמב"ם ז"ל כמ"ס הנוטף יוסף ז"ל:

לכך נראה לי צדור שהר"ש ז"ל מפרש הריה דיבמות כפשפס
שילא מקורטובא והלך לאספמיה אלא שהעד שהסיד על
מיתחו לא העיד על היות המה יצחק הנזכר בר אחתיה דרב ציבי
דל"כ לא היה אחר אב"י חישוקין לחרי יצחק וגם לא היה יכול
להוכיח משובדא דהבוא גיטא כדפי לשל ומה ששלוחו מהם יצחק
ר"ג בר אחתיה דרב ציבי הוה חז"ל מקורטובא לאספמיה הם דברי
אג"י בעקף ששלוחו לבבל שרחוקי היא מאספמיה בלוחה שמיני
כפי חקת לא אמרו שלם שנים אלא כדי שילך לאספמיה ויחזיק
שנה ויודיעוהו שנה ויבא לשוב האחרת חלמא אספמיה רחוקה
מאלד מח"י למערב והיא ספרד שכן תרגם יונתן ונלח התל הזה
וגלות ירושלים אשר בספרד וכל שכן שרחוקה מבבל שא"י מערבית
לו כדאמרינן בכל דוכתא במערבא אמרי הכי לפיכך היו שולחים
שידעו בבבל שיתק ר"ג בר אחתיה דרב ציבי שהרי בעל האשה
הגיע לקורטובא וילא לבנת לאספמיה ושלוחו בן כדי לרף עדות
המשיד על התיבה שמה באספמיה יצחק ר"ג גלוחה שאלד שגא
מקורטובא שאם לא היינו יודעים שיתק בעלה של זו ילא מקורטובי
לא היה עדות המשידים על המה מספיק דממה יצחק ר"ג שכיח
בעלמא שהוא שם המפחה והשחה דיעוקין שיתק בעל האשה
ילא מקורטובא לאספמיה ח"י חולין שיתק זה שמה באספמיה
הוא זה ולא חילין בלחרי שגא מעלמא לקורטובא והלך לשם ויצחק
זה לא נודע מה היה לו אלא כאלו נמלאי וכלן היה ולא נחמד
אדם אחר ששמו כשם זה. בנדון של הר"ש ז"ל במכל"י בן מלי

